

nuværende Toldbeskyttelse. Vi ville have mere. Ja, dette Højreblad erklærer, at Højre ikke vil indstille denne Kamp, før Venstre erkender Berettigelsen af Højres Teorier, før Folkets Flertal gaar over til Protektionismen. Her gælder det, at ikke en Gang Tanker længere maa være toldfri. Højre kræver ikke blot de reelle Fordele paa Positionerne, men endogsaa at Venstre skal gaa over til selve Protektionismen. Jeg tror derfor, at dette indeholder en Fare for, at Højre netop skal stille yderligere Krav, og at denne Toldlov skal svække Demokratiet's Stilling. — Lad os spørge os selv: Kunde Landstinget opløses paa denne Toldlov, hvis Landstinget er uklogt nok til at sætte sig imod den? Ja, Landstinget kunde naturligvis opløses, hvis Venstre havde Mod og Kraft til at gøre det. Det er jo klart, at hvis Landstinget opløses, hvad vi naturligvis hellere end gerne saa, maatte vi ogsaa tage Kampen op paa dette Punkt. Jeg tror, at som Situationen nu foreligger, vilde Kampen blive ført paa Valgretsspørgsmaalet og det militære Spørgsmaal, og for den Sags Skyld kunde det da være ligegyldigt, hvad Landstinget blev opløst paa, for det vilde sikkert gaa saaledes. Thi naar man nu tidt fra Venstres Side hører Tale om, at Landstinget dog ikke kan opløses paa Valgretsspørgsmaalet, da man ikke kan appellere til den privilegerede Valgret for den almindelige Valgrets Skyld osv., saa betyder det jo, at Landstinget overhovedet ikke kan opløses. Det er klart nok, at en hvilken som helst Opløsning af Landstinget under den nuværende Situation vil medføre en Valgkamp, hvis Centrum bliver Valgretsreformen og tillige Militærspørgsmaalet. Men jeg siger, at en Toldlov som denne under en saadan Valgkamp efter min Mening snarere vil blive skæbnesvanger for Demokratiet end fremme dets Udsigter til at sejre. Den vilde snarere blive en Klods om Benet paa Demokratiet end et nyt, skarpt og blankt Vaaben i Kampen mod de høje Herrer deroppe i Landstinget.

Der har nu heldigvis under Forhandlingerne her og i Ministerens Tale forleden Dag vist sig en Mulighed for at faa en betydelig forbedret Toldlov ud af Forhandlingerne, inden Forslaget gaar op til Landstinget, og det vilde jo være i høj Grad glædeligt. Jeg siger, at jeg stoler endnu en Gang paa Højres Mangel paa Klogskab. Den, der bygger paa Højres Dumhed i dansk Politik, har endnu aldrig bygget forgæves. Jeg vil da tillade

mig at haabe derpaa, haabe, at Højre vil begaa den Uklogskab ikke at tage imod denne Toldlov. Hvis de nu toge imod den, hvis de Talere fra Højres Side, som jeg nu ser indtegnede paa Listen, vilde staa op her og sige: Vi slaa til, vilde de derved binde Ministeren til denne Toldlov. Saaledes kunde ogsaa Højre i sin Tid have faaet Valgreformen, og de vilde derved have bundet den første Venstregering, hvis de havde taget Spændetøjeparagraffen op. Højre havde saa kunnet faa Valgreformen uden Tyende og uden Kvinder. Hvis Højre blot havde sagt: Ja, det tage vi imod, saa havde de bundet Regeringen dertil. Den vilde ikke kunne være kommen derfra, og Højre havde faaet en meget billigere Valgreform, end de nu rimeligvis ville faa. Jeg siger derfor: Jeg stoler endnu en Gang paa Højres Dumhed. Det er den Klippe, der aldrig forgaar i dansk Politik; urokelig, usvigelig; (*Dinesen: Hør!*). Ja, en bedre Stadfæstelse kunde jeg ikke faa, end at Højres ældste Medlem her i Salen giver mig Ret. (*Dinesen: Jeg vedkender mig det*). Ja, jeg glæder mig i høj Grad over, at en saa anset gammel Højrepolitiker giver mig Ret i, at jeg her har det rigtige Syn paa den politiske Situation. Jeg kunde nævne 1884, da Berg brød med Hørup og Brandes for at slutte sig sammen med Bojsen. Da saa det virkelig galt ud for dansk Demokrati, saaledes som jeg opfatter Demokratiet. Men Højres Dumhed frelste Situationen. Eller 1893—94, da de moderate gik sammen med Højre. Da saa det efter min Opfattelse af god, demokratisk Udvikling sørgeligt ud for dansk Demokrati. Men Højres Dumhed frelste atter Situationen for dansk Demokrati. (*Dinesen: Hør!*). Jeg stoler derfor endnu en Gang, for tredje Gang, paa Højres Dumhed. Jeg stoler paa, at de skulle lade dette Tilbud gaa fra sig, og saar der bedre Haab om at faa en bedre Toldlov end den, vi ellers vilde have Udsigt til at faa. I dette Haab, i denne Tillid til Højre vil jeg ogsaa føje min Henstilling til de mange, der allerede ere komne til det Udvalg, som skal nedsættes, om at forbedre denne Toldlov betydeligt paa mange Punkter.

Jeg haaber saaledes stærkt paa, at vi maa kunne komme bort fra Frugtolden, der allerede har mødt saa megen Modstand, og jeg kan ikke undlade her at slutte mig til disse Modstandere, da det er en Told, som jeg synes, vi slet ikke kunne være bekendte. Jeg behøver ikke nærmere at udvikle — det er allerede gjort —, at Frugt-